

altsaa ikke som „h a r l a d e t“, kirkelige Forretninger udføre, og der kan altsaa ikke tales om, hvorvidt Lovgivningens Forskrifter for Handlingernes Udførelse ere iagttagne, thi de kunne ikke være iagttagne, naar man først vil lade Handlingerne udføre. Der staaer, at den, som vil lade kirkelige Forretninger udføre, skal være forpligtet til at give Kirkebetsjenten og Præsten i sit Sogn de fornødne Oplysninger, og at Præsten i hans Sogn skal paasee, at Alt, hvad Lovgivningen kræver, nøie er iagttaget, samt være forpligtet til at meddele fuldstændig Attest derom i Form af Udskrift af Kirkebogen, saa at der ikke let kan være Tvivl om den rette Forstaaelse. § 3 indeholder dernæst det Paalæg for den Præst, som Vedkommende ønsker skal udføre Forretningen, at han ikke maa udføre den, uden at han har modtaget en saadan Attest fra Præsten i vedkommende Sogn, og der er saaledes det fornødne Paalæg for begge de Vedkommende. Loven gaaer jo kun ud paa at give Frihed for at betjene sig af Sognepræsten i kirkelig Henseende, men ikke i borgerlig eller juridisk Henseende. Det borgerlige og juridiske Tilsyn, som Præsten i Sognet skal føre med, at Alt er foregaaet rigtigt, saaledes, at den kirkelige Handling kan udføres, ønsker Udvalget skal vedblive at paalægge Sognepræsterne, og det er det, der er Tale om i § 2.

Alberti: Jeg tror virkelig ikke, at § 2, naar den praktisk skal anvendes, kan give Anledning til nogen Usikkerhed eller Uvisshed om dens Indhold. Udvalget har ved Bestemmelserne i § 2 havt den Opgave at løse, at bestemme, hvorledes Ansvaret bliver at fordele imellem de to Præster, den vedkommende Præst, den Præst, som efter Lovgivningens Bestemmelser egentlig vilde være berettiget til den paagældende kirkelige Handling, og den

uvedkommende Præst. Udvalget har havt den Opgave, at sige, hvad den vedkommende Præst var pligtig at gøre, nemlig, at han skulde meddele Oplysning om, hvad der var passeret, og at han blot skulde meddele det, der var factiff beviisliggjort for ham, at den paagældende kirkelige Handling kunde komme til Fuldbgyrdelse. Om nu den anden, den uvedkommende Præst vil ansee den Attest, der udstedes af den vedkommende Præst, for at være fuldstændig, for at være et Actstykke, som indeholder tilstrækkelig Visshed for, at Lovgivningens Bestemmelser for, at den og den Handling kan stee, ere opfyldte, bliver hans egen Sag; det gaaer paa hans Ansvar, om han vil udføre den Handling, for hvilken Betingelsernes Tilstedeværelse skal være bevist ved Actstykket. Det kan naturligtvis ikke have været Udvalgets Hensigt at bestemme, hvorledes Bøvet skal tilveiebringes, t. Ex. for at de Betingelser, Lovgivningen fordrer for, at et Ægtekab gyldigt kan indgaaes, ere tilstede. Det kan ikke have været Udvalgets Hensigt at fastsætte nogen Bestemmelse om, hvor og naar Forbud mod Ægtekabs Indgaaelse skal nedlægges. Udvalget har ladet de hidtil gældende Lovforskrifter om de forskellige kirkelige Handlingers Betingelser og Gyldighed staa urokkede. Det har blot havt at angive de Former, under hvilke den hidtil herskende borgerlige Tvang for kirkelige Anliggender kan løses. Derfor der, for at tage et praktisk Exempel, skulde blive Spørgsmaal om at anvende § 2 paa Indgaaelsen af et Ægtekab, saa vil det efter den nyvarende Lovgivning være i Brændens Hjemstavn, at Lyssningen skal finde Sted, og det vil være der, at Den, som maatte have Indsigelse at gøre mod Ægtekabets gyldige Indgaaelse, har at nedlægge sit Forbud.